

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **L. S.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 26.3.2014, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 7.2.2014, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 26.3.2014 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 7.2.2014, kterým zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 28.1.2014 žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 19.3.2014,

podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, oddíl F, položce 1, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 20% s tím, že tato hodnota se podle ust. § 3 odst. 1 citované vyhlášky nezvyšuje.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které uvedla, že podle jejího názoru i názoru lékařů, které pravidelně navštěvuje, odpovídá její zdravotní stav částečné invaliditě. Jedná se o dlouhodobé a různorodé zdravotní problémy, které jí nedovolují výkon soustavného plnohodnotného zaměstnání.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 26.3.2014 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Karviné, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 13.6.2014 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně požádala o invalidní důchod dne 18.12.2013. Na základě této žádosti posoudil zdravotní stav žalobkyně lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Karviné dne 28.1.2014 se závěrem, že u žalobkyně nejde o invaliditu žádného stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činí u ní 20% podle kapitoly XI, oddílu F, položky 1, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a se zvýšením o 10% podle ust. § 3 odst. 1 téže vyhlášky činí celkových 30%. Rozhodnutím ze dne 7.2.2014 žalovaná žádost žalobkyně o invalidní důchod zamítla. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o kterých žalovaná rozhodla shora uvedeným napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku ČSSZ ze dne 19.3.2014, podle kterého činil pokles pracovní schopnosti podle kapitoly XI, oddíl F, položky 1, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 20%. Napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno, pak žalovaná námitky žalobkyně zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 7.2.2014.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. Z. K. a jejího nálezu ze dne 15.1.2014, z psychiatrického vyšetření MUDr. S. ze dne 8.1.2014, plicního vyšetření MUDr. P. ze dne 8.1.2014, infekčního vyšetření MUDr. Ď. ze dne 11.10. a 21.11.2013, 19.2.2014 a 3.3.2014, kardiologického vyšetření MUDr. T. ze dne 28.11.2013 a 25.4.2014, diabetologického vyšetření MUDr. K. ze dne 29.11.2013, 12.3.2014 a 19.5.2014, gastroenterologického vyšetření MUDr. R., PhD. ze dne 3.3.2014, ORL vyšetření MUDr. K. ze dne 10.6.2014, endokrinologického MUDr. F. ze dne 30.9.2013 a 8.4.2013 a ze zdravotní dokumentace založené v posudkovém spise OSSZ Karviná. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně uvedla posudková komise autoimunitní hepatitidu a tento stav odpovídá kapitole XI, oddílu F, položce 1, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., neboť se jedná o poruchu lehkou bez komplikací, bez mimojaterních projevů s lehce sníženou výkonností a únavou. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně hodnotila posudková komise podle uvedené položky horní hranicí 20% a toto hodnocení již dále nezvyšovala, neboť žalobkyně je nadále schopna pracovat jako pomocná dělnice v nezkráceném pracovním úvazku a je schopna vykonávat fyzicky nenáročnou profesi. Ve shodě s posudkovým lékařem ČSSZ hodnotila pokles pracovní schopnosti žalobkyně bez dalšího zvýšení a k tomu uvedla, že dynamika laboratorních nálezů u žalobkyně prokazuje mírnou aktivitu hepatitidy. K dalším zdravotním omezením žalobkyně posudková komise dodala, že kolísání stupně kompenzace úplavice cukrové je v souvislosti s dodržováním léčebného režimu, stav žalobkyně po stránce kardiovaskulární je kompenzován a zdravotní stav oproti předchozím létům se podstatně nemění. Snížení pracovní schopnosti nedosahuje stupně invalidity a žalobkyně i vzhledem ke své kvalifikaci a profesím vykonávaným v minulosti je schopna využít kvalifikace a praxe a je schopna také rekvalifikace zaučením. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované 26.3.2014 žalobkyně nebyla invalidní.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 26.3.2014 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudková komise se zcela ztotožnila s hodnocením provedeným lékařem ČSSZ v rámci řízení o námitkách žalobkyně. Na jejím závěru, že žalobkyně není invalidní v žádném stupni nic nemění ani lékařské zprávy, které žalobkyně předložila krajskému soudu u jednání – zprávu gastroenterologické ambulance MUDr. S. ze dne 18.6.2014, zprávu karvinské Hornické nemocnice a.s. – radiodiagnostické oddělení MUDr. P. S. ze dne 24.6.2014 a zprávu infekční ambulance Nemocnice s poliklinikou Karviná – Ráj ze dne 10.7.2014. Tyto zprávy toliko dokumentují zjištěná onemocnění a zdravotní omezení žalobkyně uvedená v posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 13.6.2014.

Jelikož u žalobkyně k datu 26.3.2014 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 7.2.2014, jímž žalobkyni žádost o invalidní důchod zamítla.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 24. července 2014

JUDr. Petr Indráček
samosoudce